

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. Бургас, 12.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на тринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Събина Н. Христова Диамандиева

Членове: Кирил Гр. Стоянов
Калина Ст. Пенева

при участието на секретаря Марина Д. Димова
като разглежда докладваното от Калина Ст. Пенева Въззивно гражданско дело
№ 20222000500097 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.258 и сл. от Гражданския процесуален кодекс.

Подадена е **въззивна жалба** от Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ, Комисията/, с ЕИК: 129010997, с адрес за призоваване: гр.Бургас, ул. „Филип Кутев”№ 26А, ет.3 чрез процесуален представител държавен инспектор Р. И., срещу решение №383/15.12.2021 год. по гр.д.№1300/2019 год. по описа на Бургаския окръжен съд, с което:

-е отхвърлен иска на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, БУЛСТАТ 129010997, с адрес за призоваване: гр. Бургас, ул. “Филип Кутев” № 26А, против **П. В. Р., ЕГН *******, с постоянен адрес: гр. С., ул. „Р.“ № *** и настоящ адрес: гр. С., ул. „И. р.“ № * и **Л. Л. С., ЕГН ******* с постоянен и настоящ адрес: гр. С., район “О. к.“, ул. “У.“ № **, **за отнемане на имущество на стойност 50 458,07 лева** както следва:

І.От П. В. А., ЕГН ***** на основание чл. 151 във вр. с чл. 142, ал.

2, т. 1 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ, **имущество на стойност 16985,46 лв.:**

-Сумата в размер **170 лв.**, представляваща вноски на каса по картова сметка в * по издадена ** „*“ с IBAN: *** в „* **” ЕАД с титуляр П. В. А.;

-Сумата в размер **117,80 лв.**, представляваща непреобразувани вноски на каса по разплащателна сметка в * с IBAN: *** в „* **” ЕАД с титуляр П. В. А.;

-Сумата в размер **12 206,56 лв.**, представляваща непреобразувани средства, получени от трети лица по разплащателна сметка в * с IBAN: *** в „* **” ЕАД с титуляр П. В. А.;

-Сумата в размер на **9,82 лв.**, представляваща непреобразувани вноски на каса по стандартен едномесечен депозит в * с IBAN: *** в „* **” АД, с титуляр П. В. А.;

-Сумата в размер на **4 261,28 лв.**, представляваща преобразуваните средства получени от трети лица от сметка с IBAN: *** , по разплащателна сметка в * с IBAN: *** в „****” АД , с титуляр П. В. А.;

-Сумата в размер **220 лв.**, представляваща вноски на каса по разплащателна сметка в * с IBAN: *** , с титуляр П. В. А.

П.От **Л. Л. С.**, ЕГН ***** на основание чл. 151 във вр. с чл. 142, ал. 2, т. 4 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ, **имущество на стойност 33472,61 лв.:**

-Сумата в размер **1668,83 лв.**, представляваща непреобразувани вноски на каса по разплащателна сметка в * с IBAN: *** в „*“ АД, с титуляр Л. Л. С.;

-Сумата в размер **225,28 лв.**, представляваща непреобразувани средства, получени от трети лица по разплащателна сметка в * с IBAN: *** в „*“ АД, с титуляр Л. Л. С.;

-Сумата размер на **5 056,33 лв.**, представляваща вноски на каса по картова сметка в * по издадена ** „*“ с IBAN: *** в „* **” ЕАД с титуляр Л. Л. А.;

-Сумата в размер на **2 364,38 лв.** представляваща преобразувани средства получени от трети лица от сметка с IBAN: *** в картова сметка в * по издадена ** „*“ с IBAN: *** в „* **” ЕАД с титуляр Л.Л. А.;

-Сумата в размер **498,50 лв.**, представляваща непреобразувани вноски

на каса по картова сметка в * по издадена ** „**“ с IBAN: *** в „* **” ЕАД с титуляр Л.Л. А.;

-Сумата в размер **620 лв.**, представляваща средства, получени от трети лица по картова сметка в * по издадена ** „**“ с IBAN: *** в „* **” ЕАД с титуляр Л.Л. А.;□

-Сумата в размер **11 223,41 лв.**, представляваща непреобразувани вноски на каса по картова сметка в * по издадена ** „**“ с IBAN: *** в „* **” с титуляр Л.Л. А.;

-Сумата в размер **7 785,46 лв.**, представляваща непреобразувани средства, получени от трети лица по картова сметка в * по издадена ** „**“ с IBAN: *** в „* **” с титуляр Л.Л. А.;

-Сумата в размер на **100,22 лв.** представляваща преобразувани средства получени трети лица от сметка с IBAN: *** по картова сметка в * по издадена ** „**“ с IBAN: *** в „* **” с титуляр Л.Л. А.;

-Сумата в размер лв. **935,57 лв.**, представляваща изплатени печалби от хазартни залози по картова сметка в * по издадена ** „**“ с IBAN: *** в „* **” с титуляр Л.Л. А.;

-Сумата в размер на **150,10 лв.**, представляваща сбор от средства, получени от трети лица и изплатена лихва върху тях по спестовна сметка в * с IBAN: *** в „***” АД, с титуляр Л.Л. А.;

-Сумата в размер на **2 844,53 лв.**, представляваща погасителни вноски по кредитна карта по погасителна сметка в * по ** с IBAN: *** с титуляр Л.Л. А.,

Осъдена е Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, БУЛСТАТ 129010997, с адрес за призоваване: гр. Бургас, ул. “Филип Кутев” № 26А, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Бургаски окръжен съд, сумата от 2018,32 лв. /две хиляди и осемнадесет лева и тридесет и две стотинки/ - държавна такса.

Осъдена е Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, БУЛСТАТ 129010997, с адрес за призоваване: гр. Бургас, ул. “Филип Кутев” № 26А, да заплати на П. В. А., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С., ул. „Р.“ № *** и настоящ адрес:

гр. С., ул. „И. р.“ № *, сумата от 440 лв. /четиристотин и четиридесет лева/-съдебно-деловодни разноски.

Във въззивната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като необосновано и постановено в нарушение на материалния закон. Оспорен е извода на окръжния съд, че не е установено значително несъответствие в имуществото на ответниците. Твърди се, че от събраните по делото доказателства се установява, че за проверявания период е налице несъответствие в имуществото на ответниците в размер на минус 283 261,32 лв., което изпълнява изискванията на закона за наличие на значително несъответствие в размер над минус 150 000 лв. Твърди се, че ответникът не е разполагал със средства за придобиване на имуществото описано в исковата молба, поради което следва да се кредитира заключението дадено от вещо лице А. по вариант 1, като най-точно отразяващо приходите, разходите и придобитото имущество. Твърди се, че съдът неправилно е възприел оспорения от ищеца вариант 2 от заключението на вещото лице А., в който като пазарна стойност на придобитото недвижимо имущество е включена сумата твърдяна от ответниците – 63 000 лв., а не тази посочена от вещо лице И. по приетата съдебно- оценъчна експертиза, която е 206 190 лв. Твърди се, че при изчисляване на размера на несъответствието, като средства с неустановен произход следва да се имат предвид направените от ответниците погасителни вноски по кредити, вноски по банкови сметки, вноските направени от трети лица, както и лихвите върху тези средства с неустановен произход, в общ размер от 157 754,85 лв. Твърди се, че свидетелските показания на свидетелите М., В. и А. не доказват твърденията на ответниците за произхода на средствата, а съдът неправилно е кредитирал представената декларация от Н. Ж., която е негодно доказателствено средство. Твърди се, че ответниците не са доказали по безспорен начин произхода на средствата постъпили по банковите им сметки от трети лица. Изложени са подробни съображения, че преминалите парични средства през банковите сметки на ответниците за проверявания период, дори да не са налични към момента на проверката, са имущество на лицата по смисъла на закона, поради което следва да намерят отражение при формирането на несъответствието, в какъвто смисъл е цитирана съдебна практика на апелативни съдилища и на ВКС. Твърди се, че липсата на паричните средства в края на проверявания период не е пречка за тяхното отнемане. Изложени са подробни теоретични

разсъждения и тълкувания на закона във връзка с възможностите държавата да отнеме неналични парични средства в тяхната равностойност. Твърди се също, че съдът неправилно е присъдил държавна такса в тежест на Комисията, която е освободена от заплащане на такса съгласно чл.84, ал.1 от ГПК, вр. чл.162, ал.2, т.5 от ДОПК.

Направено е искане за отмяна на обжалваното решение, за цялостно уважаване на предявения иск, както и за присъждане на съдебните разноски.

В дадения срок е постъпил **отговор** на въззивната жалба от ответницата Л. Л. С. Изложени са съображения за обоснованост и правилност на обжалваното решение. Твърди се, че вариант 2 от заключението на вещо лице А. е в съответствие с изискванията на закона, поради което правилно той е бил кредитиран от съда. Съдът правилно е третирал правното значение на направените от ответниците вноски на каса и преминалите парични средства през банковите им сметки за проверявания период. Твърди се, че смисълът на цитираната от въззивника съдебна практика е изваден от контекста и не е този сочен от него, а съдът е приложил относимата практика на ВКС. Твърди се, че обжалваното решение не страда от сочените от Комисията пороци, а като обосновано и правилно следва да бъде потвърдено.

Въззивната жалба е подадена в срок, от легитимирано лице, срещу акт на окръжния съд, който подлежи на въззивно обжалване, поради което е **ДОПУСТИМА**.

С обжалваното решение Бургаският окръжен съд се е произнесъл по иск с правно основание чл.142, ал.1, т.1 , вр. чл.141 от ЗПКОНПИ и чл.151 от същия закон.

В проведеното открито съдебно заседание на въззивния съд въззиваемият П. В. А. е взел становище по въззивната жалба чрез процесуалния си представител адв. К. - *АК, като е заявил, че я оспорва и поддържа отговора подаден от въззиваемата Л.С. Направено е искане за присъждане на съдебните разноски пред въззивния съд. Останалите страни чрез процесуалните си представители са заявили, че поддържат изразените писмени становища.

Бургаският апелативен съд, като взе предвид изложеното по-горе и събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

При проверка по чл.269 от ГПК настоящият съд намира обжалваното решение за **валидно и допустимо**, постановено по подаден пред Бургаския окръжен съд допустим иск на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ, Комисията/, със съдебен адрес гр.Бургас, ул.“Филип Кутев“ №26а за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество от ответниците П. В. А., ЕГН ***** и Л. Л. С., ЕГН *****.

Ищецът твърди, че в хода на проверката на П. В. А., ЕГН ***** и на неговата съпруга Л. Л. С. /бивша съпруга след **.**.**** год./, след извършени множество действия по закона за събиране на доказателства и след техния анализ е установено наличие на значително несъответствие по смисъла на чл.107, ал.2 от ЗПКОНПИ вр. пар.1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ в размер на 212 653,59 лв. в имуществото на лицата, **за периода на проверката от 25.09.2007 год. – 25.09.2017 год.**, поради което се твърди, че са налице основания за отнемане от ответниците на подробно описаното в исковата молба имущество на обща стойност 50 458,07 лв., - посочено по-горе в отхвърлителния диспозитив на обжалваното решение. Ищецът поддържа иска, прави искане за уважаването му и за присъждане на съдебните разноски, включително - юрисконсултско възнаграждение.

Ответниците оспорват предявения иск. Изложени са множество възражения срещу начина по който е формиран извода на Комисията за наличие на значително несъответствие с твърдение, че такова не е налице, оспорено е твърдението на Комисията, че е налице незаконно придобито имущество, което да подлежи на отнемане по ЗПКОНПИ. Ответниците са направили искане за отхвърляне на иска и за присъждане на разноските по делото.

Установено е по делото, че срещу ответника П.А. е образувано ДП № 2303/2017 г. по описа на РУ-Несебър, по обвинение в престъпление за това, че при условията на продължавано престъпление в периода 29.08.2017 г. - 05.09.2017 г. в гр. Несебър, в качеството му на длъжностно лице - инспектор в отдел Контрол на храните, ОДБХ - Бургас, в съучастие с друго длъжностно лице поискал и получил дар, който не му се следва, за да не изпълни служебните си задължения да извърши проверка и състави АУАН, представляващо престъпление по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 26, ал. 1 НК. С писмо, вх. № УВ-1387/20.09.2017 г. Окръжна прокуратура-Бургас е уведомила ТД на КОНПИ-Бургас, че срещу П.А. е внесен обвинителен акт по образувано досъдебно производство, за извършено от него **престъпление по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 26, ал. 1 НК, което попада в обхвата**

на чл. 108, ал. 1, т. 21 от ЗПКОНПИ. С протокол №ТД ОЗБС/УВ-12784 от 25.09.2017г. по реда на ЗОПДНПИ/отм./ е образувана проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице А. за периода 25.09.2007 год.,- 25.09.2017 год. и свързаните с него лица през този период – съпруга Л. Л. С. /проверявана до момента на развода – **.**.**** год./ и син – С. П. А. С решение № 817/12.10.2018 год. – при действието на новия ЗПКОНПИ - /обн. ДВ бр.7 от 19.01.2018 год./ е продължен срока на проверката до 25.03.2019 год. **Искът в съда е внесен на 27.08.2019 год.** след взето решение № 1978/21.08.2019 год. от Комисията.

От 23.01.2018 год. е в сила Закон за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /ЗПКОНПИ/. Проверката спрямо ответниците е започнала при действието на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество /отм./. Към момента на влизане в сила на ЗПКОНПИ, съгласно пар.5, ал.1 от ПЗР в редакцията на нормата до изменението-ДВ бр.1 от 03.01.2019 год., неприключилите до влизане в сила на закона проверки е следвало да бъдат довършени по досегашния ред – т.е по отменения ЗОПДНПИ /отм./. След изменението на пар.5 от ПЗР на ЗПКОНПИ с ДВ бр.1 от 03.01.2019 год., ал.2 е предвидено, че неприключилите проверки по отменения ЗОПДНПИ /отм./ се довършват по реда на новия закон - ЗПКОНПИ. В случая проверката е започнала при действието на отменения ЗОПДНПИ /отм./, но е приключила след изменението на пар.5, ал.2 с ДВ бр.1 от 03.01.2019 год. от ЗПКОНПИ, поради което към момента на приключването ѝ приложим е ЗПКОНПИ. Производството пред съда също се развива по реда на ЗПКОНПИ.

Установено е по делото, че към момента на началото на проверката, за периода от 25.09.2007 год. до 28.11.2012 год. от проверявания период, ответниците А. и С. са били в брак при режим на съпружеска имуществена общност. След **.**.**** год. бракът между тях е бил прекратен, поради което проверката спрямо ответницата е до **.**.**** год. Въпреки твърденията на ответницата С., че за проверявания период ответникът А. е бил във фактическо съжителство с друго лице, доказателства по делото относно това не са ангажирани, поради което съдът ги намира за недоказани.

Първоинстанционният съд е приел заключение на съдебно-оценъчна експертиза извършена от вещо лице И. /л.843/ за определяне на пазарна стойност на придобит от ответниците недвижим имот за процесния период.

Първоинстанционният съд е приел съдебно-икономическа експертиза, по въпроси поставени от ищеца и от ответниците във връзка с определяне на

разликата между имуществото и нетния доход, извършена от вещо лице А. /л.931/.

Представени са и са приети многобройни писмени доказателства, разпитани са свидетели.

Съдът кредитира заключенията на вещите лица, представените писмени доказателства и свидетелските показания относно релевантните факти при съобразяване на изискванията на закона и при комплексна оценка на отделните доказателства, ведно с всички други доказателства по делото.

Законът поставя следните основни кумулативно изискуеми предпоставки за отнемане на незаконно придобито имущество:

-проверяваното лице да е привлечено в качеството на обвиняем за престъпление, визирано в чл.108, ал.1 от ЗПКОНПИ - в случая това обстоятелство е налице и по него не се спори,

-да съществува обосновано предположение, че имуществото на лицето, привлечено като обвиняем, е незаконно придобито, **като такова предположение е налице само когато съществува значително несъответствие в неговото имущество /чл.107/**. Съгласно §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, "значително несъответствие" е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава **150 000 лева за целия проверяван период** - за наличието на тази предпоставка страните по делото спорят .

Както е посочено в мотивите към Решение № 13/13.10.2012 г. по конституционно дело № 6/2012 г. на Конституционния съд на Република България, лишаване от имущество поначало е допустимо, когато е в интерес на обществото и съгласно условията, предвидени в закона и общите принципи на международното право. Държавата може със закон да контролира упражняването на собствеността, ако това е в публичен интерес или е необходимо за осигуряване плащането на данъци, други постъпления или глоби. На тази основа трайно установената практика на Европейския съд по правата на човека /ЕСПЧ/ изисква всяко ограничаване на ползването или отнемане на незаконно придобито имущество по пътя на граждански иск на държавата спрямо неоснователно обогатилите се лица да отговаря на три критерия: **а) законоустановеност; б) необходимост за постигане на легитимна цел, и в) пропорционалност**. По-нататък в мотивите е разяснено,

че на изследване подлежи имуществото, с което лицата са разполагали в началото и в края на изследвания период, увеличението му през същия период от законни източници /трудова дейност, частно предприемачество, наследяване, сделки и т.н./, направените през това време разходи и възникналите задължения.

В доказателствена тежест на Комисията е да установи, че е налице значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ - т. е. че е налице онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лв. **за целия период.**

Съгласно разпоредбата на чл.148, ал.2 от ЗПКОНПИ, недвижимите имоти, превозните средства и останалите движими вещи **се оценяват към момента на придобиването им или отчуждаването им по пазарната им стойност.**

В съответствие с трайно установената практика на ВКС - Решение № 137 от 02.11.2018г по гр. д. № 2507/18, ВКС, IV гр. о., Решение № 129 от 08.06.2015, постановено по гр. д. № 5562/13, ВКС, IV гр. о., Определение № 310 от 5.05.2020 г. на ВКС по гр. д. № 219/2020 г., IV г. о., ГК и др. съдът приема, че внесените и постъпили суми по банкови сметки на ответниците /проверяваните лица/, за които не се установява законово основание за внасянето/постъпването им, но които не са налични по тези сметки в края на проверявания период, **нито подлежат на отнемане в полза на държавата, нито са релевантни-чрез включването им в имуществото на ответниците за определяне размера на несъответствието по смисъла на § 1, т. 7 от ДР на ЗОПДНПИ /отм./; /респ. – и § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ/ – доколкото тези суми само са "преминали" през това имущество в проверявания период – били са разходвани, без да са вложени /респ. – трансформирани / в друго подлежащо на отнемане имущество /, а когато са вложени за придобиването на такова имущество – то подлежи на отнемане, или неговата равностойност ако е било отчуждено – в предвидените от закона случаи, и само ако е налице значително несъответствие по смисъла на специалния закон. Съдебната практика последователно приема-Решение № 147 от 16.09.2019 г. на ВКС по гр. д. № 1998/2018 г., IV г. о. и други цитирани в него, че за да се включат при извършване на преценка за незаконност на доходите, паричните средства,**

преминали през банковите сметки на лицето или през неговото имущество, **трябва да са налични**, за да е възможно отнемането. Неналичните парични средства могат да бъдат третираны като преминали през имуществото на проверяваното лице, а както е посочено в решение № 97/18.05.2018 година, постановено по гр. д. № 3224/2017 година по описа на ВКС, ГК, IV г. о. не може да се отнеме равностойността на имущество, което е преминало през патримониума на проверяваното лице.

Настоящият съд споделя горепосочената практика на ВКС. Ето защо преминалите суми през банковите сметки на ответниците за процесния период, които не са налични в края на периода, не следва да бъдат зачитани нито като приход при внасянето им, нито като разход при тегленето им, а възражението на въззивника в обратния смисъл не може да бъде споделено.

Следва да се обърне внимание на това, че за разлика от приложения от Комисията метод за изчисляване на несъответствието за всяка отделна година от периода, съгласно изискванията на закона, за да бъде несъответствието между източниците на средства и разходите за придобиване на активи по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, основание за отнемане на имущество, то **трябва да е налице за целия проверяван период**, а не за части от него.

На базата на дадените от вещите лица заключения, приложените писмени доказателства и свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели, настоящият съд приема следните релевантни за определяне на размера на твърдяното несъответствие обстоятелства:

Съгласно представения по делото нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ** от **.**.**** год. на нотариус № ***, през проверявания период ответниците са придобили при условията на СИО недвижим имот - находящ се в гр. С., ул. „В.“ № **, представляващ самостоятелен обект в сграда, с идентификатор № 67800.502.392.*.*, апартамент № *, тип „мезонет“ за продажната цена от 63 000 лв. с включен ДДС, която сума е изплатена чрез одобрения на купувачите кредит от „* **“ АД. През 2008 год. на ответниците е отпуснат **ипотечен кредит в размер на 70 000 евро или 136 908 лв.** Установено е, че след получаване на кредитната сума, от сметката на купувача Л.Л. А. /след развода С./ по сметка на продавача ЕТ „*** Т. Н.“ са наредени два превода: на 01.07.2008 год. в размер на 63 000 лв. и на 02.07.2008 год. в размер на 72 561,29 лв. **Общият**

размер на извършените преводи по сметка на продавача е сумата от 135 561,89 лв. В исковата си молба ищецът твърди, че именно сумата от 135 561,89 лв. е реално извършеният разход за придобиване на имота, като при обосноваване на твърдяното несъответствие, тази сума е приета за пазарна цена на имота към момента на придобиването му от ответниците. Вещото лице И. по приетата от окръжния съд съдебно-оценъчна експертиза е дало заключение, че пазарната цена на недвижимия имот към момента на придобиването му е 206 190 лв. В заключението си вещото лице изрично е посочило, че липсва достатъчно и достоверна статистическа информация, както и публична такава за цени на сделки с аналогични недвижими имоти в района, повечето са изповядвани на данъчна оценка, поради което заключението е дадено на базата на публикувани оферти за цени „продава“ и „купува“ при приложен от вещото лице произволно избран коригиращ коефициент. Установява се, че информацията въз основа на която вещото лице е направило изводите си за пазарната цена на имота е с недостатъчна степен на достоверност за се обоснове изцяло кредитиране на сочената от вещото лице пазарна цена. Като взе предвид твърдението на ищеца за различна пазарна цена на имота към момента на придобиването му от ответниците от отразената в нотариалния акт, съдът на базата на депозираното заключение от вещо лице И. намира, че пазарната цена на която е закупен имота действително е по-висока от отразената в нотариалния акт, но не е тази сочена от вещото лице. Последната според съда се явява твърде завишена. От една страна съдът и страните са обвързани от обстоятелствата на които се основава иска, а както беше посочено, в исковата молба ищецът е посочил пазарна цена на имота към неговото придобиване в размер на 135 561,89 лв. **Настоящият съд също приема, че пазарна цена на придобитото недвижими имущество е в размера сочен от ищеца в исковата молба – 135 561,89 лв.** В подкрепа на извода, че това е действителната цена на която е закупен имота и е можело да бъде закупен друг такъв равностоеен имот към релевантния момент– т.е. пазарната му цена, са констатираните два реални превода на тази обща стойност извършени от купувачите към продавача, както и съответствието на платената на продавача сума от 135 561 лв. с размера на отпуснатия ипотечен кредит за закупуване на имота от 136 908 лв. Съществено обстоятелство, което взема предвид съда и не е отчетено от вещото лице е, че по изп.дело № 20148040400468 на ЧСИ

Делян Николов, горепосоченият недвижим имот е изнесен и продаден на публична продан, като е възложен на трето лице – купувач с постановление за възлагане от 02.05.2017 год. /л.58, л.59/, вписано на 07.06.2017 год. **за сумата от 60 206 лв.**, от която при разпределението извършено от ЧСИ, сума от ответниците не е получена - сумата е разпределена изцяло на кредиторите. Продажната цена от 60 206 лв. постигната при публичната продан на процесния имот на деветата година след придобиването му, също се взема предвид от съда за изводите относно пазарната цена на имота към релевантния момент. В случая, въпреки тенденциите за покачване на цените на недвижимите имоти за периода от придобиването до публичната продан, **реалната цена на която имотът е бил закупен при публично предлагане от 60 206 лв.** и която най-точно отразява състоянието на пазара, е многократно по-ниска от сочената от вещото лице цена от 206 190 лв. Ето защо съдът не споделя извода на вещото лице за сочената от него пазарна цена на процесния имот към момента на придобиването, а определя цената според другите релевантни доказателства и твърденията на ищеца в исковата молба. /Независимо от това съдът по-нататък в изложението си ще направи и алтернативни изводи на базата на пазарната цена сочена от вещото лице/.

От изложеното в исковата молба става ясно, че през процесния период проверяваните лица не са придобивали и не са се разпореждали с други недвижими вещи и сухопътни МПС, които да са формирали приходи и разходи за тях.

От заключението на вещо лице А. се установява, че за процесния период ответниците са получили кредити по отпуснатия ипотечен кредит и от кредитни карти сума общо в размер на 139 288,10 лв. /таблица 2, л.934/.

Вещото лице е изчислило, че нетните приходи от трудови и други правоотношения и социални плащания, включително по данни от ГДД, след приспадане на данъчните и осигурителни плащания, за процесните периоди са в размер на общо за двамата ответници - 68 193,83 лв. /таблица 11 лист 933/.

За периода ответниците са получили печалби от хазартни залози в размер на общо 935,57 лв. /таблица 3, л.934/

Въз основа на събраните доказателства става ясно, че ответникът е получил дарение от 500 евро в легова равностойност 977,92 лв., която сума е

била преведена по негова по сметката на 03.12.2010 г. от Н. Б. Ж. Доказателство за основанието за плащане е отразеното в платежния документ основание „donation“, което в превод сочи „дарение“, поради което съдът не споделя възражението, че не е установено основанието за получаване на сумата от ответника. При положение, че е установен източника на прихода - физическо лице, основанието за получаването му - дарение и реалното му получаване - превод по банкова сметка, липсва правно основание тази сума да бъде изключена от приходите на ответниците.

За останалите суми от общо 10500 евро с легова равностойност от общо 20536,22 лв. преведени през периода на проверката от Н. Ж. по банкова сметка на ответника, се установи, че не са налични към момента на проверката, не се твърди и не се установи да са трансформирани в имущество, като за тях съдът приема, че не засягат имуществената сфера на ответниците /нито са техен приход, нито са техен разход/, тъй като са превеждани по сключена сделка за покупко-продажба на недвижим имот между Н. Б. Ж. и „Питра“ ЕООД, по която ответникът А. е бил само посредник в отношенията между третите лица. Тези изводи кореспондират както с отразените в платежните документи основания за плащане, така и със съдържанието на нотариален акт № **, том **, рег. № ****, дело № ***, от **.**.**** на нотариус Л. К., от който се установява, че ответникът е бил пълномощник на продавача, а извършените преводи като близки до датата на сделката са били плащане чрез него на уговорената цена.

Неналична към момента на проверката е и сумата от 4 750 евро преведена по банкова сметка на ответника на 31.01.2008 год. На базата на свидетелските показания на извършилия превода З. З. може да се направи извод, че тази сума също е била преведена по сметка на ответника в качеството му на посредник при покупка на недвижим имот от свидетеля в гр. С. през 2008 г. с продавач - трето лице. Тази сума също не засяга имуществената сфера на ответниците. Свидетелят сочи, че не познава ответника, не е превеждал по негова сметка пари лично за него, като изказва предположение, че най-вероятно е превел сумата на ответника като посредник при сделката. Логично може да се заключи, че ако свидетелят е превел сумата лично в полза на ответника е щял да помни основанието на превода, но не и ако сумата е преведена на ответника само като посредник при плащане на цена по сделка за покупко-продажба сключена между трети

лица.

От заключението на вещото лице А., съгласно приетото от съда за покупната пазарна цена на посочения по-горе недвижим имот и от неоспорените обстоятелства по исковата молба става ясно, че за процесния период ответниците са направили следните разходи:

-разходи за издръжка на семейството - 88 165,95 лв./таблица 2, л.934/

-разходи за пътуване в чужбина - 23,96 лв. /таблица 2, л.934/

-разходи за погасяване на кредити -37 478,05 лв.

-платени данъци и такси-1 130,44 лв.

Разходи за придобито имущество, които определят неговата стойност:

-пазарна цена на недвижимия имот описан по-горе приета от Комисията по исковата молба и от съда - 135 561,89 лв. /а по заключението на вещото лице 206 190 лв./

-пазарна цена на придобита моторна лодка, впоследствие бракувана-1750 лв./л.24,25 от искова молба/.

При проследяване на представените по делото документи за наличности и движения по банкови сметки на ответниците за процесния период, става ясно, **че банковите сметки по които е формирана исковата претенция на ищеца за отнемане на преминали през тях парични средства, са били закрити още преди започване на проверката и по тях няма налични суми.**

Както вече беше посочено, сумите преминали през банковите сметки на ответниците, включително и тези внесени от трети лица, дори при неустановено основание за внасянето, които не са налични към момента на започване на проверката, не следва да се включват при изчисляване на несъответствието нито като приход, нито като разход, като дори при установено значително несъответствие такива суми не подлежат на отнемане в полза на държавата по реда на ЗПКОНПИ, тъй като са неналични или трансформирани в друго подлежащо на отнемане имущество.

Горното сочи установени за периода на проверката приходи за ответниците в размер на 209 395,42 лв., както и направени разходи /без тези за придобиване на имущество/ в размер на 126 798,4 лв., което определя **размер на нетния доход на ответниците от 82 597,02 лв.** Придобитото от

ответниците имущество през процесния период е на пазарна стойност **137 311,89 лв.** /за недвижимия имот и моторната лодка/, като разликата между имуществото и нетния доход на ответниците е отрицателна величина - **минус 54 714,87 лв.**

В алтернатива на гореизложеното, дори да бъде зачетена пазарната оценка на недвижимия имот определена от вещото лице И. по делото в размер на от 206 190 лв., която стойност ведно със стойността по пазарната оценка на придобитата моторна лодка от 1750 лв., определя обща пазарна стойност на придобитото през проверявания период имущество /неналично към момента на проверката/ в размер на **207 940 лв.**, при размер на нетния доход на ответниците от **82 597,02 лв.**, сочи разлика от **минус 125 342,98 лв.** Значително несъответствие е налице, когато разликата между придобитото имущество и нетния доход надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период. В случая констатираната разлика, макар отрицателна величина, е в по-нисък размер, поради което ищецът по делото не установи наличието на значително несъответствие по смисъла на пар.1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, което ведно с невъзможността за отнемане на преминали, но неналични по банковите сметки на ответниците парични средства, последното и на самостоятелно основание, **сочи неоснователност на предявения иск**, поради което същият следва да бъде отхвърлен.

Посоченото и в решение № 208/12.03.2021 год. по гр.д.№983/2020 год. на ВКС, 4-то г.о., че „на отнемане по ЗОПДНПИ /отм./ подлежи 1. реално съществуващо, налично към момента на приключване на проверката имущество, притежавано от проверяваното или свързаните с него лица – не е отчуждено, не е изоставено, нито потребено, обещено, в т.ч. повредено или изхабено, унищожено или погинало; 2. имущество, отчуждено по непротивопоставим на държавата начин, без цената да е трансформирана в друго имущество; 3. паричната равностойност, следваща се при отчуждаването, което е противопоставимо на държавата. Паричните средства, които са били в наличност у лицето или по негови сметки в определен момент, но не се установява да са налице към края на периода, нямат смисъла на имущество по ЗОПДНПИ. В качеството си на потребими вещи и като платежно средство, парите е възможно да са изразходени за различни стои и услуги. Ако са вложени в придобиването на реално съществуващо имущество, посочено в чл. 4, ал. 1 ЗОПДИПД /отм./, на отнемане подлежи

конкретното имущество, не и едновременно с това паричните средства, с които е било закупено“, **изцяло се отнася за възможностите за отнемане на имущество по ЗПКОНПИ и се споделя от настоящия съд.**

Предвид горното съдът намира възраженията на въззивника за доказано значително несъответствие и за възможност за отнемане по реда на ЗПКОНПИ на преминали през банковите сметки на ответниците, но неналични и нетрансформирани в имущество парични средства, за неоснователни, а като е стигнал до аналогични на настоящите правни изводи макар и при различна обосновка, Бургаският окръжен съд е постановил **правилно съдебно решение по същество на спора, което следва да бъде потвърдено от настоящият съд.**

Последица от отхвърляне на иска е осъждане на ищеца да заплати държавна такса за първоинстанционното разглеждане на делото в размер на 2018,32 лв., както и направените съдебни разноски от ответника пред окръжния съд от 440 лв. – за депозит за вещо лице и призоваване на свидетел, **в която част решението също следва да бъде потвърдено.**

С оглед изхода на делото пред настоящия съд, в тежест на ищеца следва да се присъди държавна такса за въззивно обжалване в размер на 1009,16 лв., която следва да бъде заплатена по сметка на Бургаския апелативен съд. Тъй като предявеният иск касае частни държавни вземания, не е налице условието за освобождаване от задължение за внасяне на държавна такса по чл.84, ал.1, т.1 от ГПК. Разпоредбата на чл.162, ал.1, т.5 от ДОПК е неотнositима, тъй като сред изброените в т.5 публични вземания на държавата: **за паричната равностойност на вещи, отнети в полза на държавата, глоби и имуществени санкции, конфискации и отнемане на парични средства в полза на държавата**, при невъзможност за разширително тълкуване на императивната правна норма, **не попада отнетото в полза на държавата незаконно придобито имущество по гражданския ЗПКОНПИ.** В подкрепа на това становище на настоящия съд е и обстоятелството, че с разпоредбата на чл.158, ал.4 от ЗПКОНПИ законодателят е предвидил, **че при сключване на спогодба пред съда по този граждански закон държавната такса се определя върху сумата, за която е постигната спогодбата и се поема поравно от страните.** Ако законодателят е имал предвид, че вземанията на държавата по ЗПКОНПИ са публични вземания и по иска по чл.153 и сл. от закона не се

дължи държавна такса от Комисията, първо-това е следвало изрично да бъде посочено в закона и второ - не би предвидил хипотезата на чл.158, ал.4 от ЗПКОНПИ, при която Комисията винаги дължи държавна такса наравно с насрещната страна. Последното е недопустимо в случай, че се визира публично държавно вземане.

Въпреки, че въззиваемият А. е поискал присъждане на съдебни разноси, доказателства за реално направени такива пред въззивния съд не са представени, поради което въззивният съд не му присъжда съдебни разноси. Доказателства за направени пред въззивния съд разноси не са представени и от въззиваемата С.

Мотивиран от горното, Бургаският апелативен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 383/15.12.2021 год. по гр. д. № 1300/2019 год. по описа на Бургаския окръжен съд.

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество, БУЛСТАТ 129010997, със съдебен адрес гр. Бургас, ул. “Филип Кутев” № 26А да **заплати** по сметка на Бургаския апелативен съд държавна такса за въззивно обжалване в размер на **1009,16 лв./** хиляда и девет лева и шестнадесет стотинки/.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния касационен съд с касационна жалба, в едномесечен срок от връчването на препис от него на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____